

Duiker én doorzetter

Nooit liep er iets fout, tot die ene duikvakantie in Marseille.

Na een schijnbaar probleemloze duik kwam Rudi De Pooter (49) ziek boven en 24 uur later kon hij niet meer lopen. Dankzij een doorgedreven behandeling in het UZA en keihard werken kwam hij er weer bovenop.

Als duikinstru­cteur met bijna twintig jaar ervaring was Rudy niet aan zijn proefstuk toe. Het onge­val vorig jaar in mei kwam dan ook als een donderslag bij heldere hemel. 'We waren tot veertig meter diep gegaan, maar hadden perfect de veiligheidsregels gevolgd. Terug boven was ik vreselijk misselijk en draaierig. Mijn duikkameraden reageerden heel alert en kort daarna lag ik in de caisson (zuurstoftank waarin de patiënt onder hoge druk zuurstof krijgt) in het ziekenhuis in Marseille. Ik voelde me snel een stuk beter. Maar de volgende ochtend werd ik wakker van de pijn omdat ik niet meer kon plassen. Ook stappen lukte niet meer. Het bleek een decompressieongeval: een stikstofbelletje had zich vastgezet in mijn ruggenmerg en drukte op de naburige zenuw.

Na een week caisson in Marseille ben ik naar het UZA overgebracht. Daar had ik twee weken lang een heel druk programma. In de voormiddag caisson en na verloop van tijd ook kinesitherapie, in de namiddag ergo­therapie, opnieuw kinesitherapie en daarna terug de caisson in.'

Looprekje aan de kant

'Ik ben de mensen die mij hier hebben behandeld en begeleid heel dankbaar. Zowel de artsen als de verpleegkundigen, kinesitherapeuten en ergotherapeuten. Iedereen deed enorm zijn best en had altijd een vriendelijk woord klaar. Ze legden ook telkens precies uit wat ze gingen doen. Een hele geruststelling als ze een darm of sonde moeten steken op plaatsen waar je dat liever niet hebt.

Ik heb alles op alles gezet om snel te revalideren. De ergotherapeut en

de kinesitherapeut wisten de lat elke dag net hoog genoeg te leggen. En zo raakte ik telkens een stukje verder. Na tien dagen liet ik mijn looprekje aan de kant. Nog eens vijf dagen later mocht ik naar huis.

Intussen stap ik weer vrij goed, al heb ik nog maanden kinesitherapie voor de boeg. Een oorzaak voor het ongeval is er niet gevonden. Zelf wijt ik het vooral aan oververmoeidheid, de prijs van jarenlang te hard werken. Vermoeidheid is wat je in het duikjar-

gon een *bezwarende factor* noemt, een omstandigheid die kan maken dat net jij een duikongeval hebt en je mededuiker niet. Ik probeer nu mijn werk anders te organiseren.'

Kort voor publicatie liet Rudy ons weten dat hij van zijn arts groen licht heeft gekregen om weer te gaan duiken.

**Raadpleging
duikgeneeskunde:
T 03 821 35 38**